

Hjem > Landdistriktsmidler > 2013 > Kvælstof i vand i landbruget > Underbyg konsekvensvurderingerne af ændret vandløbsvedligeholdelse med måledata

Underbyg konsekvensvurderingerne af ændret vandløbsvedligeholdelse med måledata

Det beskrives, hvordan f.eks. vandløbslaug ved enkle målinger kan skaffe data, der kan styrke den faglige vurdering af konsekvenserne af ændret vandløbsvedligeholdelse.

Når den ændrede vandløbsvedligeholdelse træder i kraft, og man helt faktisk skal til at lave konsekvensvurderinger for ændret vandløbsvedligeholdelse, så er det en god ide at lodsejere og/eller vandløbslaug selv laver målinger af vandstanden i vandløbet og på marken for at styrke den faglige vurdering af konsekvenserne af ændret vandløbsvedligeholdelse.

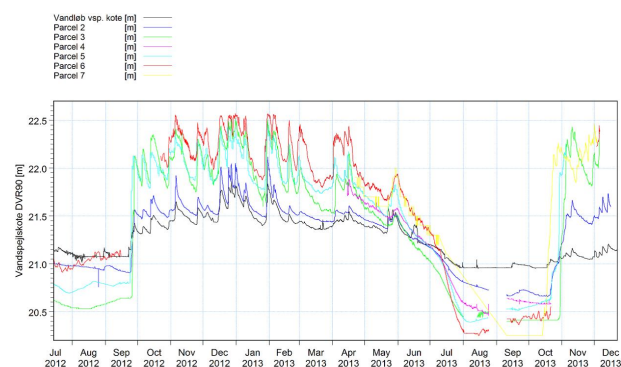
Sammenhængen mellem vandstandens højde i vandløbet og vandsstandens højde på de tilstødende marker er blandt andet interessant i relation til vandløbspåvirkningen af dyrkede arealer langs vandløb, på lokaliteter hvor der er lagt op til en indsats i vandplanen, som foreskriver ændret vandløbsvedligeholdelse. Ændret vandløbsvedligeholdelse formodes at betyde mindre grødeskæring i langt de fleste tilfælde. Mindre grødeskæring forventes at få vandstanden i vandløbet til at stige.

Ved hjælp af enkle målinger kan f.eks. vandløbslaug skaffe data, der kan styrke den faglige vurdering af konsekvenserne af ændret vandløbsvedligeholdelse.

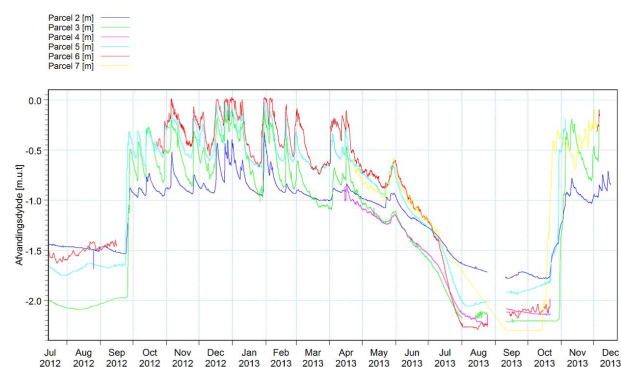
Vandstanden i vandløbet og dens indflydelse på vandstanden i marken kan måles med forskellige former for udstyr. Der er mulighed for at måle vandstanden manuelt eller automatisk.

Vandstandsmålinger er bl.a. udført i et afvandingsforsøg, hvor der er udført målinger med automatiske loggere, som er præsenteret i figur 1 og 2 nedenfor. Det er omsat til henholdsvis afvandingsdybder og DVR90 koter. I figur 1 ses vandspejlskoten fra vandløbet. Når vandspejlskoten i vandløbet når over 21,24 meter er drænuvløbet fuldt dykket. Der var periodiske fejl med logning af data i parcel 4 og 7 bevirkenende at tidsserierne ikke er fuldstændig kontinuerte.

Både figur 1 og figur 2 viser, at opfugtningen af jorden i efteråret 2012 skete i slutningen af september i løbet af ca. 3 dage. Den tilsvarende opfugtning i 2013 var tilsvarende hurtig men fandt sted i slutningen af oktober ca. 1 måned senere end i 2012. I den opfugtede periode er pejlingerne generelt høje, og ligger over drænniveau og som følge heraf løber vand i drænet. Målingerne i denne periode viser en tæt sammenhæng med drændybden og vandstanden i vandløbet, og der ses en klar differentiering mellem de dårligere drænedes parceller 1, 5, 6 og 7 og de resterende parceller.

Figur 1. Målte vandspejlskoter i vandløb og parcellerne 2-7 for perioden juli 2012 til december 2013.

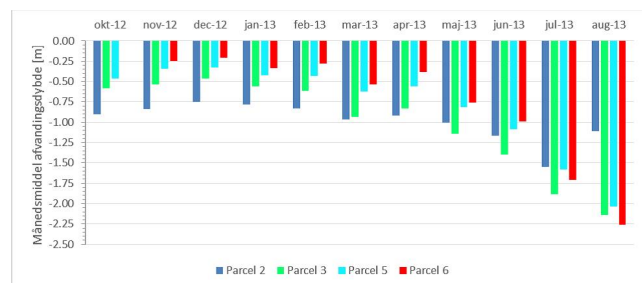
Figur 2. Målte afvandingsdybder i parcellerne 2-7 for perioden juli 2012 til december 2013.

På baggrund af tidsseriedata fra figur 2 er for parcellerne 2, 3, 5 og 6 beregnet månedsmiddelfvandingsdybde jf. figur 3, idet data i disse parceller er kontinuerte i perioden. Figuren viser niveauet i middelfvandingsdybden på månedsbasis i de fire parceller. I opfugtningstiden er afvandingsdybden generelt størst i parcel 2 og 3.

Promilleaagiftsfonden for landbrug

Se 'European Agricultural Fund for Rural Development'

Figur 3. Middelgrundvandsspejlet på månedsbasis i perioden oktober 2012 til august 2013 for de to veldrænede parceller 2 og 3, samt de to mindre veldrænede parceller 5 og 6. Middelmånedsværdien for august omfatter kun perioden fra 1.-24. august.

I artiklen er der vist uddrag fra rapporten: Poulsen, R. N. og Jensen, K. J., 2013. [Afvandingsforsøg Tokkerup. Afrapportering af resultater for vækstsæsonen 2012/13](#)